

Arrest

nr. 40 862 van 25 maart 2010
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 21 en 23 december 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 22 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS en advocaat S. BUYSSE loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 14 oktober 1984 te Tchiowa (provincie Cabinda). U bent van Bawoyo afkomst. Op 4 april 2005 vroeg u een eerste keer asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel. Op 13 februari 2006 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op grond van het bedrieglijke karakter van uw asielrelaas. Op 2 maart 2006 tekende u beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waar op 9 maart 2007 uw beroep onontvankelijk werd verklaard. Op 14 februari 2007 tekende u eveneens beroep aan bij de Raad van State hetgeen wederom onontvankelijk werd verklaard op 9 maart 2007. Op 5 november 2007 diende u een

tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel. U verklaarde sinds uw vertrek op 13 april 2005 niet meer teruggekeerd te zijn naar Angola en steeds in België gebleven te zijn. U stelde dat u sinds 2007 contact hebt met uw oom Bernardo. Hij vertelde u dat uw oom Rui Tavares Alfredo die u uit detentie had helpen ontsnappen voordat u het land ontvluchtte verdwenen was en dat de politie nog steeds naar u op zoek was. Uw oom stuurde u een aantal documenten op met betrekking tot uw vervolging door de Angolese autoriteiten en met betrekking tot uw identiteit en activiteiten in Angola. U legt deze documenten evenals een aantal bijkomende documenten met betrekking tot uw lidmaatschap van het FLEC in België voor ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag. U verklaarde verder niet terug te kunnen naar Angola omwille van de oorlog en de schending van de mensenrechten en door wat u daar meemaakte omwille van uw lidmaatschap van het FLEC.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal in het kader van uw tweede asielaanvraag geen wijzigingen in de verklaringen die u aflegde gedurende uw eerste asielaanvraag aanbracht maar dat u enkel een aantal bijkomende documenten wil voorleggen als nieuw element in het kader van uw tweede asielaanvraag ter ondersteuning van de feiten die u aanhaalde tijdens uw eerste asielaanvraag. In de beslissing van 13 februari 2006 van het Commissariaat-generaal werd reeds zeer omstandig geargumenteed dat geen geloof gehecht kan worden aan uw asielrelaas en meerbepaald aan uw afkomst uit Cabinda en uw terugkeer naar Cabinda en bij gevolg eveneens aan de feiten die zich naar u verklaarde daar voordeden. De documenten die u voorlegde kunnen bovendien de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. U legde op het Commissariaat-generaal uw identiteitskaart uit Angola (met nummer 000124472CA024) voor. Dit document kan onmogelijk de geloofwaardigheid van uw verklaringen herstellen daar uw verklaringen niet overeen komen met de inhoud van dit document. U verklaarde pas in augustus 2004 terug naar Cabinda verhuisd te zijn (zie verhoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 28 april 2008, hierna CGVS, p. 2) terwijl dit document, uitgegeven op 28 mei 2004, uw adres al in Cabinda situeert.

U legde eveneens een foto van uzelf in Cabinda en van u en uw vriend Afonso voor. Met betrekking tot deze foto's dient opgemerkt te worden dat de plaats waar deze foto's genomen werden, noch de omstandigheden waarin ze genomen werden nagegaan kan worden en dat dit evenmin blijkt uit de foto's zelf.

De foto's van lijken uit Cabinda die u voorlegde, haalde u van het internet. Deze foto's zijn bij gevolg beschikbaar voor iedereen. Daarenboven hebben ze geen betrekking op uzelf en brengt u evenmin enige verdere details aan over wie en wat er op de foto's te zien is.

De voorgelegde Mandato de Captura (uitgegeven op 27 april 2005 te Cabinda) en de Aviso-Notificação (uitgegeven op 1 april 2005 te Cabinda) zijn evenmin van die aard dat ze uw lacunaire verklaringen met betrekking tot Cabinda kunnen rechtzetten. Om bewijskrachtig te zijn dienen dergelijke documenten immers ondersteund te worden door geloofwaardige en consistente verklaringen wat in deze niet het geval is.

Noch 'Certidão de narrativa simples de registo de nascimento' (uitgegeven te Luanda in 2006), noch de 'Cédula Pessoal' (uitgegeven op 20 juli 1997 te Luanda) die u voorlegde kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen in ere herstellen daar ook tussen de inhoud van deze documenten en uw verklaringen enkele inconsistenties bestaan. U verklaarde immers in Tchiowa, Cabinda geboren te zijn (zie verhoorverslag CGVS, p.2) terwijl de 'Certidão de narrativa' stelt dat u in Luanda geboren bent. Beide documenten stellen bovendien dat uw ouders beiden uit Cabinda afkomstig zijn terwijl u zelf verklaarde dat enkel uw moeder uit Cabinda afkomstig is en dat uw vader uit Soyo (provincie Zaire) afkomstig is (zie vragenlijst ingevuld op 18 oktober 2005 in het kader van uw eerste asielaanvraag, punt C). Deze documenten tonen bijgevolg enkel het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen nog meer aan.

De 'Declaração' van het 'Centro Pré-Universitário de Luanda' en de 'Certificado' van het 'Centro de Formação Técnico Profissional Abraão Augusto Gonçalves' wijzigen niets aan voorgaande vaststellingen daar ze niet van die aard zijn dat ze de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw verblijf in en uw afkomst uit Cabinda kunnen herstellen.

Met betrekking tot de overige documenten die u voorlegde, met name de documenten in verband met uw activiteiten voor het FLEC in België, dient opgemerkt te worden dat deze documenten geenszins de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waaronder de geloofwaardigheid ten opzichte van uw engagement binnen het FLEC in Cabinda kunnen herstellen. De geloofwaardigheid van uw vermeende activiteiten bij het FLEC in België, om welke reden dan ook, wordt hier niet meteen in twijfel getrokken.

U legde een aantal foto's voor die wezen op uw aanwezigheid tijdens een manifestatie voor de Europese Gemeenschap op 1 februari 2008, tijdens een vergadering van het FLEC op 2 februari 2008 waarbij de voorzitter Henriques Nzita Tiago aanwezig was en tijdens een persconferentie gehouden op 11 juli 2008 waarbij de vice-voorzitter Alexandre Tati aanwezig was. Opmerkelijk was dat u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal op 28 april 2008 van een groot aantal mensen op de foto's die u toen bij had niet kon zeggen wie het waren en wat hun functie precies was bij het FLEC in België. Verder dient opgemerkt te worden dat de omstandigheden waarin deze foto's genomen werden onmogelijk nagegaan kunnen worden en dat het foto's laten nemen van u met een aantal prominente leden van het FLEC niet noodzakelijk wijst op enig waarachtig engagement ten opzichte van het FLEC en de strijd die zij leveren voor de onafhankelijkheid van Cabinda.

U legde verder een overschrijvingsformulier voor uw lidgeld van april 2008, een attestatie (opgesteld door Pastor Kitembo Anny Antonio Da Silva op 18 juni 2008), een lidkaart van het FLEC in België (uitgegeven op 1 juni 2006), een lidkaart van de 'Association des Ressortissants Cabindais de Belgique' (met nummer 0033/2006) en een 'Acte d'affiliation' van het FLEC in België (met nummer 046/2006) voor. Deze documenten zijn niet van die aard dat ze de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Cabinda kunnen herstellen noch dat ze de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in Cabinda kunnen herstellen.

Voorts legde u nog een 'Certidão de nascimento' van Cabinda (met nummer 012341/1984), een identiteitskaart van Cabinda (met nummer 06082810102011) en een 'Cartão de Resistente' van het FLEC (met nummer 06/1505) voor. Met betrekking tot deze documenten dient vastgesteld dat ze geen meerwaarde brengen aan de door u aangehaalde feiten daar u zelf verklaarde deze documenten van de directie van een 'ander' FLEC verkregen te hebben (zie verhoorverslag CGVS, p.5). U stelde dat u een brief schreef naar het FLEC van de heer Lopez om nog documenten vast te kunnen krijgen en dat ze u deze documenten nadien per post toestuurd, dit ondanks het feit dat u, naar u zelf vertelde, geen lid was van hun FLEC (zie verhoorverslag CGVS, p.5).

Tot slot dient erop gewezen te worden dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat u omwille van uw vermeende activiteiten voor het FLEC in België vervolgd zou worden door de Angolese autoriteiten bij een eventuele terugkeer naar Angola. U slaagde er immers niet in aannemelijk te maken dat de Angolese autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw activiteiten in België, te meer u bij uw vertrek uit Angola, zoals reeds vermeld, niet het voorwerp uitmaakte van enige vervolging. Naast het loutere feit dat u een aantal documenten betreffende uw vermeende activiteiten voor het FLEC in België neerlegde waaronder een aantal foto's haalde u zelf geen enkel element aan dat in deze richting zou kunnen wijzen. U liet het overigens na te insinueren dat u mogelijk omwille van uw activiteiten in België problemen zou kunnen hebben met de Angolese autoriteiten, ook wanneer er duidelijk gepeild werd naar uw mogelijke toekomstige problemen in Angola (zie verhoorverslag CGVS, p.7).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land verlaten hebt uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft tegen de bestreden beslissing twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen beide beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 2, par. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de principes van behoorlijk bestuur, machtsoverschrijding en de schending van de algemene principes van het recht op een eerlijk en openbare behandeling van het proces. Voorts voert hij de schending van artikel 3 EVRM en artikel 1 van de Conventie van Genève aan.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen, afgelegd in het kader van zijn eerste asielaanvraag en stelt dat zijn documenten niet van tafel kunnen geveegd worden door eenvoudigweg een verwijzing te maken naar zijn eerste aanvraag. De nieuwe documenten tonen immers aan dat zijn eerder afgelegde verklaringen niet correct werden begrepen. Hij voert aan dat hij zijn identiteit bewijst en hij ook zijn politiek engagement in België aantoont.

Verzoeker geeft een uitvoerige uiteenzetting over de volheid van rechtsmacht en voert aan dat de authenticiteit van zijn neergelegde stukken (identiteitskaart, geboorteakte en afstamming, alsook studieattesten) niet betwist wordt. In tegendeel worden deze aangewend om tegenstrijdigheden te zoeken met verzoekers verklaringen. Dienaangaande stelt verzoeker dat hij verklaringen deed op basis van wat hij wist, en niet op basis van de gegevens die op zijn documenten vermeld staan. Dat volgens deze documenten zijn beide ouders afkomstig zijn uit Cabinda, in tegenstelling tot verzoekers verklaringen, wijst erop dat verzoeker slecht geïnformeerd doch eerlijk was. Er valt immers niet in te zien welk voordeel hij had kunnen halen door te stellen dat zijn ouders van verschillende provincies afkomstig zijn, daar waar het voordeliger is om te stellen dat ze beiden van Cabinda afkomstig zijn. Ook aangaande het tijdstip waarop hij naar Cabinda ging wonen heeft hij er geen voordeel bij dit later te situeren dan het tijdstip dat uit zijn documenten naar voren komt. Voorts wijst verzoeker erop dat hij slechts een zestal maanden in Cabinda woonde, zodat hij niet alle vragen met betrekking tot de regio correct kan beantwoorden.

Verzoeker benadrukt dat ook de authenticiteit van zijn documenten ter staving van zijn politiek engagement in België niet betwist wordt. Hij voert aan dat hieromtrent echter geen onderzoek werd gevoerd, hetgeen diende te gebeuren indien de Commissaris-generaal dit engagement in twijfel trekt. Aangaande de door verzoeker neergelegde foto's van prominente leden van het FLEC, waarop verzoeker mensen niet herkende, noch wist wat hun functie was, stelt hij dat het interview uitermate beperkt is en de kern van de zaak niet raakt. Verzoeker stelt dat zijn activiteiten deels publiek zijn, zodat het mogelijk is dat de Angolese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn. De motieven van de bestreden beslissing dienaangaande vinden geen steun in het administratief dossier. Uiteraard verkeert verzoeker in de onmogelijkheid hier materieel bewijs van te leveren.

3.2.1. Verzoeker voert een schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De motiveringsplicht, zoals vervat in voormelde wet van 29 juli 1991, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit de verzoekschriften blijkt dat hij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht in casu is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van voormeld artikel 62. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

3.2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Verzoeker duidt niet nader op welke wijze de principes van behoorlijk bestuur, machtsoverschrijding en de "de algemene principes van het recht op een eerlijk en openbare behandeling van het proces" zouden zijn geschonden. Derhalve is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

3.2.3. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen én de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst, alsmede van de aanvraag om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Te dezen werd vastgesteld dat verzoekers eerste asielaanvraag ongeloofwaardig was en zijn afkomst uit Cabinda geenszins aannemelijk. Verzoeker volhardt thans in zijn relaas zoals weergegeven in het

kader van zijn eerste asielaanvraag, legt nieuwe documenten neer en stelt "vluchteling ter plaatse" te zijn omwille van zijn engagement bij het FLEC.

Een aantal van de nieuwe documenten zijn echter inhoudelijk niet coherent met verzoekers afgelegde verklaringen. Zo blijkt uit de neergelegde identiteitskaart, uitgereikt in mei 2004, dat verzoeker in Cabinda zou wonen, hoewel hij zelf verklaarde pas in augustus 2004 verhuisd te zijn (gehoorverslag van 28 april 2008, 2). Uit andere documenten, zoals zijn geboorteakte en 'Cédula pessoal' blijkt de afkomst van zijn ouders en zijn eigen geboorteplaats niet overeen te stemmen te zijn met zijn verklaringen.

Verzoekers betoog dat hij hieruit geen voordeel haalt is niet relevant. De gedane vaststellingen zijn vaststaand en vinden steun in het administratief dossier. De neergelegde stukken bieden geen garantie op authenticiteit en kunnen, gelet op de gedane vaststelling, allerminst beschouwd worden als een bewijselement dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien deze documenten ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Integendeel, de Raad merkt op dat verzoeker door het neerleggen van stukken die niet stroken met zijn verklaringen op ernstige wijze zijn geloofwaardigheid (verder) ondermijnt.

Aan de door een asielzoeker bijgebrachte documenten kan slechts bewijskracht worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen om de voormelde redenen - verzoekers in het kader van zijn eerste asielaanvraag vastgestelde ongeloofwaardigheid mede in acht genomen - niet het geval is. De Raad treedt de Commissaris-generaal bij waar deze stelt dat verzoekers nieuwe documenten zijn vastgestelde ongeloofwaardigheid niet kunnen herstellen.

Aangaande verzoekers voorgehouden engagement in België en zijn lidmaatschap bij de Belgische afdeling van het FLEC moet er rekening worden gehouden met het feit dat soortgelijke activiteiten niet noodzakelijk zullen leiden tot een reëel risico van vervolging in het land van herkomst, ofwel omdat de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn, ofwel omdat het opportunistische karakter van deze activiteiten voor eenieder duidelijk is, met inbegrip van de nationale overheden van het land van herkomst van de kandidaat-vluchteling (standpunt UNHCR, geciteerd in United Kingdom, Court of Appeal, *Danian vs. Secretary of State for the Home Department*, 28 oktober 1999, *IJRL*, 2000, 650-651).

De Raad treedt de Commissaris-generaal bij waar deze stelt dat verzoekers engagement opportunistisch overkomt, temeer nu blijkt dat verzoeker de personen niet herkende op de foto's van politieke bijeenkomsten, die hij bovendien zelf heeft neergelegd. Zijn argument dat het interview uitermate beperkt was en de kern van de zaak niet raakt biedt geen verklaring voor de gedane vaststellingen. Indien verzoeker daadwerkelijk een actief politiek engagement in België aanging kan van hem verwacht worden dat hij prominente partijfiguren, te zien op foto's die hij zelf neerlegt, kan herkennen. Verzoeker voldoet niet aan deze verwachting. Zijn betoog dat geen onderzoek verricht werd naar zijn lidmaatschap en engagement kan niet overtuigen. Er dient op gewezen dat geen enkele bepaling of geen enkel beginsel de asielinstanties verplicht de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling of om de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoekers lidmaatschap niet betwist wordt, doch er is geen enkele concrete aanwijzing dat verzoeker omwille van dit lidmaatschap in België een vluchtelingenrechtelijk vrees of voor ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet in Angola zou lopen.

3.3.1. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker dat het vaststaat dat de veiligheid in Angola of Cabinda niet kan gewaarborgd worden ten voordele van FLEC activisten. Verzoeker is van oordeel dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, b en c van de Vreemdelingenwet. Hij besluit dat het Commissariaat-generaal zich niet op een correcte feitenvinding baseert.

3.3.2. Verzoeker steunt zijn vraag voor subsidiaire bescherming volledig op zijn asielrelaas. Uit wat voorafgaat, blijkt dat dit relaas ongeloofwaardig is. Bijgevolg maakt hij ook niet aannemelijk dat hij om de redenen die hij in zijn asielaanvraag aanhaalt een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet. Bovendien is geen gegeven voorhanden dat in Angola een situatie van willekeurig geweld ten gevolge van een internationaal of binnenlands conflict heerst, zodat evenmin toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken nrs. RvV 48 639 / IV en RvV 48 708 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig maart tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER